

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Ciobanu Pintilie în numele inculpatei Nepotu Nina, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 04 martie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2015, în cauza penală privind-o pe

Nepotu Nina Dimitrie, născută la 11 octombrie 1962, originară și domiciliată r-l Ialoveni s. Răzeni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 11.11.2013 - 04.03.2015

2. instanța de apel: 30.03.2015 - 29.04.2015

3. instanța de recurs: 17.07.2015 - 10.11.2015

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 04 martie 2015 Nepotu Nina Dimitrie a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 157 Cod penal, la amendă în valoare de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 3.000 lei.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind încasat din contul inculpatei în beneficiul lui Bodrug V. suma de 133,88 lei ca prejudiciu material, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Nepotu N. în jurul orei 16:00, aflându-se în stradă, în s. Rezeni r-nul Ialoveni, în preajma gospodăriei sale, în urma unei cerți iscate între ea și Bodrug Vera, în baza relațiilor ostile i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, a tras-o de păr, iar în timp ce Bodrug V. intenționa să urce în taxi și să plece, Nepotu N., închizând ușa i-a prins degetele de la mâna stângă cu ușa mașinii.

În urma acestor acțiuni, lui Bodrug V., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 156/D din 20 septembrie 2013, i-au fost cauzate vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Acțiunile lui Nepotu N. au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau sănătății*, fiind recalificate de către prima instanță în baza art. 157 Cod penal, *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății, cauzată din imprudență*.

3. Sentința menționată a fost contestată cu apel de către:

3.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nepotu N. să fie recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod Penal, aplicându-i pedeapsă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

3.2. Avocatul Ciobanu P. în numele inculpatei Nepotu N., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Nepotu N. să fie achitată din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2015, apelul declarat de către avocatul Ciobanu P. în numele inculpatei a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, fiind casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nepotu N. a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, aplicându-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în marime de 220 ore, în rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că deși Nepotu N. vina în cele imputate nu a recunoscut-o, faptul comiterii infracțiunii a fost dovedit prin probe ce coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Bodrug V. (f.d. 136-141); declarațiile martorilor Ibrain V. (142-145), Macovei N. (f.d. 150-151), Bodrug G. (f.d. 148-149), Nicula N. (f.d. 146-147); procesul verbal din 12.09.2013 (f.d. 4); raportul de expertiză medico-legală nr. 156/D din 20.09.2013 (f.d. 25);

Astfel instanța de apel, analizând probele administrate atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești în primă instanță, verificându-le și în instanța de apel, a ajuns la concluzia, că acțiunile infracționale ale inculpatei urmau a fi încadrate juridic în baza art. 152 alin. (1) Cod penal – *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății*.

Totodată instanța de apel referitor la elementele constructive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal a notat, că latura obiectivă a infracțiunii presupune fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a vătămării medii, urmările prejudiciabile sub formă de vătămări medii a integrității corporale sau a sănătății și legătura causală dintre fapta prejudiciabilă

și urmările prejudiciabile. Iar latura subiectivă a aceleași norme penale se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

La fel instanța de apel a menționat, că prevederile art. 157 Cod penal – *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*, se exprimă prin vinovăție sub formă de imprudență, iar tipul imprudenței se exprimă prin neglijență sau încredere exagerată.

În acest context, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatei au fost îndreptate spre cauzarea vătămării integrității corporale a părții vătămate prin intenție directă, astfel din totalitatea probelor cercetate s-a atestat, că inculpata prin intenție a izbit ușa automobilului prinzându-i mâna părții vătămate, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate și a martorilor oculari.

Instanța de apel, reieșind din circumstanțele cauzei, conducându-se de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod de procedură penală, constatând că inculpata a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, aceasta nu a recunoscut vina, constatându-se circumstanțe atenuante – săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave și că anterior nu a fost judecată, careva circumstanțe agravante ne fiind reținute, instanța a considerat echitabil de stabilit inculpatei o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, instanța de apel a menținut dispozițiile sentinței deoarece, partea vătămată a prezentat bonuri de plată în valoare de 133,38 lei, iar restul pretențiilor au fost lipsite de suport probatoriu, astfel careva temeuri de intervenire asupra legalității chestiunii privind soluționarea acțiunii civile, instanța de apel nu a constatat.

6. Decizia instanței de apel se contestă cu recurs ordinar, de către avocatul Ciobanu Pintilie în numele inculpatei, care solicită casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Nepotu N. să fie achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

În motivarea recursului a invocat următoarele:

- instanța de apel a dat o apreciere eronată declarațiilor părții vătămate și a martorilor;

- instanța de apel greșit s-a referit la faptul că inculpata a blocat accesul părții vătămate când aceasta intenționa să urce în automobil;

- instanțele de judecată nu au intrat în esența probelor administrate, astfel neîntemeiat au calificat acțiunile inculpatei în baza art. 157 Cod penal și ulterior în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat prin care a solicitat respingerea acestuia ca depus peste termen. Din textul

recursului declarat se evidențiază că, recurentul nu a respectat prevederile art. 422 Cod de procedură penală.

8. Judecând motivele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Astfel, în prezenta speță Colegiul reține că, decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la data de 27 mai 2015, iar potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală - *la calcularea termenilor pe ore sau zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care aceasta se împlinește*, potrivit alin. (5) art. 231 Cod de procedură penală – *dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează*. Prin urmare ziua de 27 iunie 2015 este zi de sâmbătă – zi nelucrătoare, iar următoarea zi lucrătoare este data de 29 iunie 2015 (ziua de luni), din ce rezultă, că avocatul Ciobanu P., a respectat termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, respectând și prevederile art. 231 Cod de procedură penală, astfel recursul ordinar declarat este considerat ca depus în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temeiuri de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, și anume, menționând că: *„instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

Colegiul lărgit, verificând argumentele recursului, în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel, ce este recurată, constată că această instanță și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de procuror.

Așadar, conform art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și

de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

La fel, Colegiul lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi soluții, care este expusă desfășurat și argumentat în pct. 5 din prezenta decizie.

Astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, oferind răspunsuri la toate argumentele invocate de procuror în apel, precum și de partea apărării în susținerea apelului depus în scris în instanța de apel (f.d. 174-177), specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de admitere a apelului declarat de procuror, pronunțând o nouă soluție, precum și de respingere a celui declarat de apărător.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului privitor la cele invocate, precum că instanța de apel a dat o apreciere eronată declarațiilor părții vătămate și grșit s-a referit la faptul că inculpata a blocat accesul părții vătămate când aceasta intenționa să urce în automobil.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurent în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competență instanțelor de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În continuare, instanța de recurs se va expune punctat asupra alegațiilor recurentului prin prisma erorilor invocate și, reglementate de art. 427 Cod de procedură penală.

Din textul recursului declarat, se constată că recurenții critică decizia instanței de apel pentru că: *„instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel”*, eroarea respectivă de drept fiind prevăzută de pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Pornind de la acest temei și analizându-l în raport cu textul deciziei atacate, Colegiul lărgit constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de procuror și adoptarea soluției expuse în pct. 5 din prezenta decizie.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul sau Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor

și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării recercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se încadrează în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, potrivit căreia Nepotu N. a fost recunoscută vinovată.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatei Nepotu N. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, și anume, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății*.

La fel, Colegiul lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate la caz, ajungând la concluzia că urmează a fi casată sentința atacată, prin care acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 157 Cod penal.

Referitor la declarațiile părții vătămate și a martorilor, Colegiu lărgit reține că acestea au fost apreciate just de către instanța de apel dându-le o apreciere corespunzătoare în coroborare cu restul probelor cercetate în cadrul examinării cauzei penale. Astfel din declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat cu certitudine intenția infracțională a inculpatei precum și aplicarea loviturilor părții vătămate, prin care ultimei i-a cauzat conform raportului de expertiză medico-legal nr. 156/D din 29 septembrie 2013, vătămare corporală medie.

În continuare, Colegiul penal privitor la pretinsa încălcare a pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocată de recurent relevă că potrivit dispoziției punctului respectiv: *„hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

Nici acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurenți.

Sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor

probatoare a fost analizată minuțios în textul prezentei decizii și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Deși inculpata pe întreg procesul penal a avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinei în cele incriminate, însă instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea inculpatei, sau în cursul judecării cauzei în apel au fost prezentate probe care înlătură dubiul judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția ei în cele imputate. Versiunea inculpatei este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel au fost stabilite cu certitudine că în acțiunile ei se întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Așadar în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel, s-a constatat cu certitudine, că anume Nepotu N. a ieșit în stradă din gospodăria sa, în timp ce Bodrug V. se afla la acel moment deja în stradă, prima având intenția de a-i aplica părții vătămate lovituri. Acest fapt a fost demonstrat prin declarațiile date sub jurământ în cadrul cercetării judecătorești, de către martorul Ibrain V., din care rezultă, că inculpata a aplicat lovituri părții vătămate și tot ea a prins mâna ultimei cu ușa automobilului; martorii Nicula N. și Bodrug G. care au dat declarații analogice de unde rezultă că între inculpată și partea vătămată la data de 27 august 2013 s-a iscat un conflict în stradă ce a dus la vătămarea medie a integrității corporale lui Bodrug V.; prin raportul de expertiză medico-legal nr. 156/D din 20 septembrie 2013, din care rezultă că părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, probe ce coroborează între ele. Astfel alegațiile recurentului precum că inculpata nu i-a prins mână părții vătămate sau nu i-a aplicat careva lovituri, Colegiul lărgit le apreciază ca neîntemeiate, acestea fiind o metodă de a evita răspunderea penală.

De asemenea, Colegiul evidențiază corectitudinea concluziei instanței de apel, precum instanța de fond eronat a încadrat acțiunile inculpatei în prevederile art. 157 Cod penal, deoarece acțiunile inculpatei au fost îndreptate spre cauzarea vătămării integrității corporale a părții vătămate prin intenție directă, sau din totalitatea probelor administrate în speța dată se atestă că anume Nepotu N. prin intenție a izbit ușa și i-a prins mâna părții vătămate. Colegiul lărgit explică, că norma penală prevăzută de art. 157 Cod penal prevede *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății din imprudență*, iar tipul de imprudență poate fi doar neglijența sau încrederea exagerată. Astfel instanța de apel rejudecând cauza a încadrat corect acțiunile inculpatei în prevederile art. 152 Cod penal.

Mai mult ca atât, analizând conținutul deciziei, Colegiul consideră că, instanța de apel în mod just a considerat că există temei pentru a da o nouă apreciere probelor și ca urmare constatând corect că, starea de fapt stabilită de prima instanță nu concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Colegiul constată că instanța de apel corect a concluzionat precum la caz este prezentă o discordanță între cele reținute de prima instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții de cât cea pe care materialul probator o susține.

Instanța de apel a soluționat cazul, examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătorii sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți, în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, Colegiul menționează că instanța de apel, uzând de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atât a unei aprecieri proprii asupra veracității fiecărui mijloc de probă în parte, cât și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale dedusă din totalitatea probelor administrate, și-a format o convingere intimă, proprie cu privire la starea de fapt, contrară cu cea constatată de prima instanță, deducând oportunitatea unei soluții de recunoaștere a lui Nepotu N. vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la argumentul recurentului, privind modalitatea de apreciere a probelor, instanța de recurs constată că instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpata, partea vătămată, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire materialelor cauzei, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ca urmare corect a stabilit starea de fapt. Ca rezultat pentru considerentele de fapt și de drept expuse, Colegiul va menține soluția instanței de apel în privința lui Nepotu N., ca o consecință directă a prezenței probelor în sensul învinuirii înaintate.

În concluzie, Colegiul atestă că, criticele recurentului referitoare la greșita condamnare a inculpatei, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, nu sunt întemeiate și nu pot determina adoptarea unei soluții contrare celei adoptate de instanța de apel.

Colegiul penal apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare anume instanța de apel este cea care a procedat la o corectă încadrare juridică, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpată și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, legătura causală dintre acțiunile inculpatei și urmările prejudiciabile cauzate părții vătămate.

Ca urmare, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală,

apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către recurent.

Prin urmare, Colegiul lărgit apreciază criticile recurentului sub acest aspect, ca fiind vădit neîntemeiate, dat fiind că instanța de apel, a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat, conform legii, cauza penală în privința lui Nepotu N., în fapt și în drept.

În acest context, Colegiul penal concluzionează că argumentele invocate de către recurent în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434 - 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Ciobanu Pintilie în numele inculpatei Nepotu Nina, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2015, în cauza penală privind-o pe **Nepotu Nina Dimitrie**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 08 decembrie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion